

Maharadjahens Yndlingshustru

Indisk Kærlighedsroman i
4 Akter — 50 Afdelinger

Iscenesat af Robert Dinesen

Pragtfuldt sat op — glim-
rende spillet — fortrin-

lig Handling —
fornem Kunst!!

Optaget af Nor-

disk Films Co.

A/S „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som dens
Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med
absolut Eneret. Ved Mis-
brug vil der blive ned-
lagt Forbud og Erstat-
ningskrav gjort gælden-
de mod Vedkommende.

Frk.

Lilly Jacobsson

Hr. Carlo Wieth

Herr

Gunnar Tolnæs

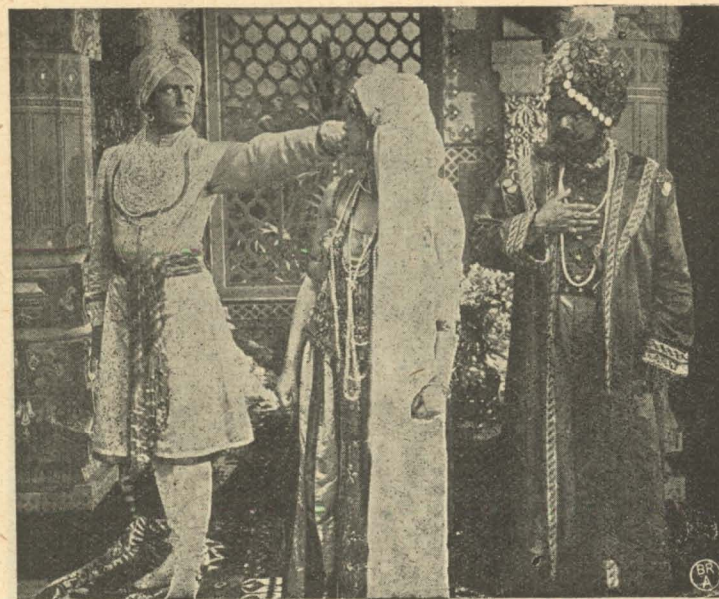
PERSONERNE:

Maharadjahen Herr Gunnar Tolnæs
 Oberst v. Langen Herr Thorleif Lund
 Oberstinden Fru Anker Kreutz
 Elly } deres Døtre { Frk. Lilly Jacobsson
 Senta } Frk. Edith Borré
 Kuno Falkenberg Carlo Wieth

Handlingen foregår dels ved et europæisk Badested og dels ved den indiske Fyrstes Hof.

AFDELINGERNE:

1. Ved Badestedet.	28. „Bring min Yndlingshustru herind.“
2. Den unge Marineofficer Kuno er førel- ket.	29. I Europa faar Kuno Ordre til at melde sig til Tjeneste paa Krydseren „Neptun“.
3. Hans smukke Kusine Elly.	30. „Bring hende til Haremet.“
4. „Laan mig Kikkerten.“	31. Utilfreds med Forholdene.
5. Maharadjahen og hans Følge.	32. Du lovede mig at gøre mig til din Hustru; du har spærret mig inde i Stedet for!“
6. Naar Hjerterne taler.	33. Maharadjahen forstaaer ikke hendes Bøbrejdelser.
7. Samme Aften.	34. „ . . . ja, sammen med saa mange andre!“
8. Hos Maharadjahen.	35. „Giv mig min Frihed!“
9. „Strø Roser paa hendes Værelse!“	36. „Neptun“ har kastet Anker ved den indiske Kyst.
10. Elly ser de skønne Blomster.	37. Officererne indbydes til Fest i Fyrstens Slot.
11. „Det er fra ham!“	38. Indtoget i Paladset.
12. 1001 Nats Eventyr levende- gjort.	39. „Jeg vil vise Dem mit Harem!“
13. Den lille Seddel.	40. I Haremet.
14. „I Aften Kl. 10 ved Have- pavillonen.“	41. „Hent min Yndlingshustru.“
15. Stævnemødet.	42. Gensynet.
16. „Biv min Hustru og flygt til Østen.“	43. „De har stjaalet den Kvinde!“
17. Den store Aitale.	44. Det store Opgør.
18. Næste Formiddag.	45. „Hun skal selv faa Lov at vælge.“
19. Kuno møder Elly.	46. Smykkerne og Klæderne bringes ind til Elly.
20. „Jeg vil ro en Tur alene.“	47. Valget!
21. Og imedens kører Maharad- jahen bort.	48. Maharadjahens Ordre.
22. Strøm, Vind og Vovel	49. Flugten i Natten.
23. Kampen for Livet.	50. Hans for evig!
24. Maha adjahens Neger redder hende.	
25. Flugten.	
26. Ankomsten til Indien nogle Ma neder efter.	
27. Ilørt Haremskvindernes Dragt.	

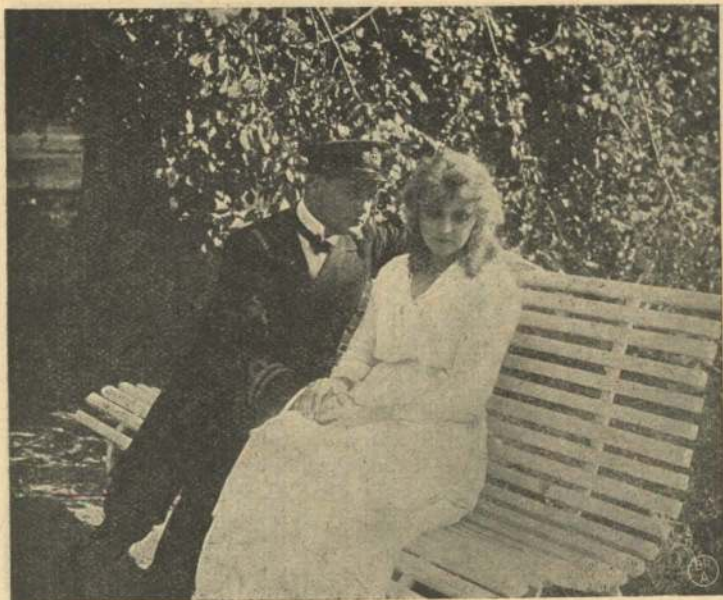
Maharadjahens Yndlingshustru.

VED Badestedet bor Oberst v. Langen med sin Hustru og sine to Døtre Elly og Senta. Af disse to Søstre er Elly langt den smukkeste, og de to unge Pigers Fætter, Løjtnant Kuno v. Falkenberg, er da ogsaa heftig forelsket i sin billedskønne Kusine. Hun synes til Gengæld udmærket om ham, men da han frier til hende, siger hun dog Nej. Hun holder nok af ham, men hun kan endnu ikke give ham sit endelige Svar. — Grunden hertil — som kun hun selv kender — er, at hun har forelsket sig i en indisk Maharadjah, der har taget Ophold ved Badestedet, hvor hans ejendommelige Fremtoning er Genstand for alle Dammers beundrende Blikke. Den stolte Maharadjah med de fyrige Blikke er med et Ord Badestedets Sensation.

Maharadjahen, der ikke er blind for det Indtryk, han gør paa den lille Europæerpige, er imidlertid selv bleven heftigt forelsket i Elly. Han finder et Paaskud til at blive præsenteret for hende og hendes Familie, og om Aftenen

Der er over denne Film noget af den Storhed, som baade betager og imponerer! Den er af dem, der paa mangfoldige Punkter rager højt op over Flertallet — en af dem, der baade ved sin Skønhed, sin Storladenhed og sit Emne huskes.

Og deite er vel det bedste man kan sige om en Film!!

sender han sine farvede Tjenere op til Hotellet for at smykke hendes Værelse med Roser. Og da Elly kommer, finder hun en Bog liggende paa Bordet, og Bogen er — 1001 Nats vidunderlige Eventyr. Og foran i Bogen finder Elly en Seddel, hvorpaa der staar: I Aften Kl. 10 ved Havepavillonen. — Elly kan ikke modstaa en Anmodning fra den Mand, der allerede ejer alle hendes Følelser og Tanker. Hun iler til Stævnemødet. Det er for hende, som svandt Jorden under hendes Fødder, da han — Østerlandets Fyrste — taler til hende og kalder hende sin, og da han slutter hende i sine Arme, føler hun det, som førte han hende med sig langt, langt bort til et himmelsk Lykkerige. Og da han beder hende flygte med ham til Østen og blive hans Hustru, maa hun love ham det. Hun er slet ikke i Stand til at sige Nej. Hans Vilje er hendes Lov.

Maharadjahen og Elly aftaler derefter, at han næste Formiddag vil forlade Badestedet og i sit Automobil køre et Stykke ud ad Strandvejen nordpaa. Paa samme Tid skal Elly sejle ud i en Baad og følge Kysten til det Sted, hvor Maharadjahen vil vente hende. Alt sker som aftalt, og 24 Timer efter det hemmelige Stævnemøde er de to Elskende mange Mil borte paa Vej til Indien. Nogle Maaneder senere ankommer de til Maharadjahens Palads. Og nu sker der det, som Elly aldeles ikke havde forudset: hendes euro-

pæiske Klæder tages fra hende, og hun iføres Haremskvindens sædvanlige Dragt. I Haremet anvises der hende Ærespladsen som Maharadjahens Yndlingshustru.

Men hermed er Elly ikke tilfreds. Ved første Lejlighed taler hun sin Sag hos Maharadjahen, hvem hun i heftige Vendinger bebrejder, at han har spærret hende inde i sit Harem, i Stedet for, som han har lovet, at ville gøre hende til sin Hustru. Og hun tilføjer, at hun skammer sig for sig selv. Men Maharadjahen ryster uforstaaende paa Hovedet. Med hvilken Ret retter hun Bebrejdelser imod ham? Han har jo holdt sit Løfte og gjort hende til sin Hustru! — „Ja, sammen med saa mange andre.“ svarede Elly hurtigt, og hun trygler ham om at give hende hendes Frihed tilbage, men Maharadjahen, der betragter hendes Oprørthedsom Udslag af et tilfældigt Lune, lader hende bringe tilbage til Haremet.

Løjtnant Kuno v. Falkenberg er imidlertid bleven udkommanderet paa Togt med Krydseren „Neptun“. Rejsen gælder Indien, og en Dag kaster „Neptun“ Anker ved den indiske Kyst udfør det Sted, hvor Maharadjahens Palads er beliggende. Fyrsten indbyder i den Anledning de fremmede Søfficerer til en Fest.

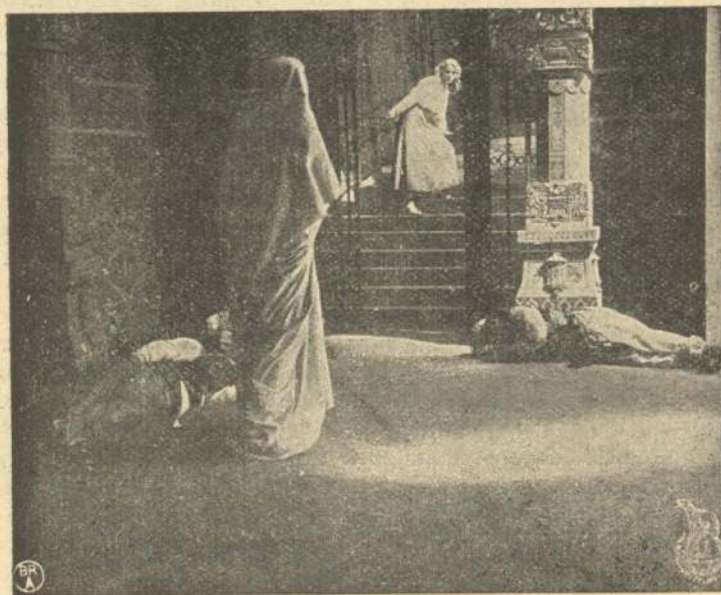
Under Festen faar Maharadjahen, der gerne vil vise sine fornemme Gæster den størst mulige Ære, det Indfald

at føre Skaren af Officerer til Haremet, hvor han giver Ordre til at hente hans Yndlingshustru. Elly kommer, et Skrig af Glæde undslipper hende, da hun faar Øje paa Kuno, og hun kaster Haremssløret, der skjuler hendes Ansigt. Hun bønfalder ham om at tage hende med sig, men i samme Sekund har Haremets Vogtere paa et Tegn af Maharadjahen kastet sig over hende og ført hende bort.

Kuno v. Falkenberg anmoder imidlertid nu Fyrsten om en Samtale, under hvilken han beskylder ham for at have stjaalet en europæisk ung Kvinde. Maharadjahen viser med Indignation Beskyldningen fra sig. Han giver sig ikke af med at stjæle Kvinder. Elly fulgte ham frivillig, fordi hun elskede ham. Men dette betvivler Kuno. Maharadjahen maa have taget fejl af Ellys Følelser, thi en europæisk Kvinde kan aldrig tænkes at ville tage til Takke med en Brøkdæl af en Mands Kærlighed.

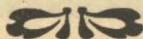
For at faa en retfærdig Afgørelse paa denne Strid, tilbyder Maharadjahen at give Ely Lejlighed til selv at bestemme over sin Skæbne. Og han viser Kuno et Skab, i hvilket han i to Kister gemmer henhold-vis sine rigeste Skatte og — Ellys europæiske Klæder, som han har opbevaret som en Relikvie. Elly skal faa Lov til at vælge mellem de to Kister og deres Indhold. Vælger hun Klæderne, er hun fri. Men foretrækker hun Guldet og Ædel-

stene, maa hun forblive i Haremet. — Begge Kisterne bliver stillet ind til Elly, og til Vagten foran Paladset bliver der givet Ordre til, at ingen maa forhindre en europæisk Kvinde i at forlade Paladset, hvorimod enhver, der følger efter hende, skal dræbes uden Naade.

Elly er intet Sekund i Tvivl om sit Valg. Hun skyn-der sig at iføre sig de Klædningsstykker, som for hende pludselig faar en Værdi og Betydning, hun aldrig har drømt om. Da hun atter staar som den lille Europæerpige, kommer der pludselig en Trang over hende efter at flygte. Hun opdager, at Døren til hendes Værelse staar aaben. Hun smutter ud. Den næste Dør er ogsaa aaben og saaledes videre. Endelig naar hun til Hovedindgangen, og Vagten lader hende til hendes store Forundring uhindret passere. — Men, uden at hun har lagt Mærke dertil, har en formummet Skikkelse fulgt efter. Da denne Skikkelse naar frem til Hovedindgangen, kaster Vagten sig over den med dragne Knive. Elly vender sig — og genkender Maharadjahen, og da forstaar hun, hvor højt han elsker hende, og at Livet intet mere er værd for ham, efter at hun er draget bort. Og da bestemmer hun sig til at blive hos Maharadjahen.

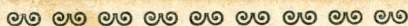
Maharadjahens Yndlingshustru

Indisk Kærlighedsroman i 4 Akter 50 Afdelinger

Isenesat af Robert Dinesen

Pragfuldt satop — glimrende spillet —
fortrinlig handling — fornem Kunst!

Optaget af Nordisk Films Co.

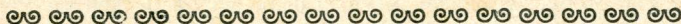

I hovedrollerne:

Frk. Lilly Jacobsson

- Hr. Carlo Wieth -

Hr. Gunnar Tolnæs

PERSONERNE:

Maharadjahen.....	Herr Gunnar Tolnæs
Oberst v. Langen.....	Herr Thorleif Lund
Oberstinden	Fru Anker Kreutz
Elly deres Døtre 	Frk. Lilly Jacobsson
Senta 	Frk. Edith Borré
Kuno Falkenberg	Carlo Wieth

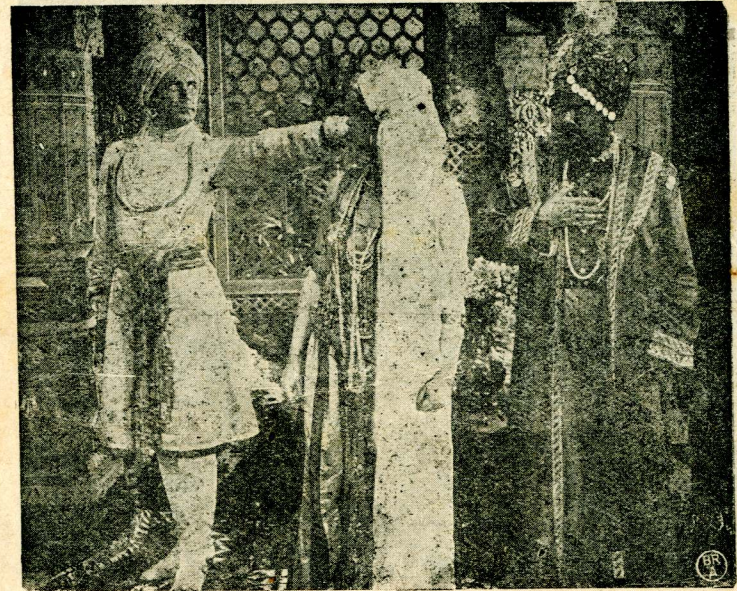
Handlingen foregaar dels ved et europæisk Badested og dels ved den indiske Fyrstes Hof.

AFDELINGERNE:

1 Ved Badestedet.	28 „Bring min Yndlingshustru herind“.
2 Den unge Marineofficer Kuno er forelsket.	29 I Europa faar Kuno Ordre til at melde sig til Tjeneste paa Krydseren „Neptun“.
3 Hans smukke Kusine Lilly.	30 „Bring hende til Haremet“.
4 „Laan mig Kikkerten.“	31 Utilfreds med Forholdene.
5 Maharadjahen og hans Følge.	32 „Du lovede mig at gøre mig til din Hustru; du har spæret mig inde i Stedet for!“
6 Naar Hjerterne taler.	33 Maharadjahen forstaar ikke hendes Bebrejdelser.
7 Samme Aften.	34 „... ja, sammen med saa mange andre!“
8 Hos Maharadjahen.	35 „Giv mig min Frihed!“
9 „Strø Roser paa hendes Værelse!“	36 „Neptun“ har kastet Anker ved den indiske Kyst.
10 Elly ser de skønne Blomster.	37 Officererne indbydes til Fest i Fyrstens Slot.
11 „Det er fra ham.“	38 Indtoget i Paladset.
12 1001 Nats Eventyr levendegjort	39 „Jeg vil vise Dem mit Harem!“
13 Den lille Seddel.	40 I Haremet.
14 „I Aften Kl. 10 ved Havepavillonen“.	41 „Hent min Yndlingshustru“.
15 Stævnemødet.	42 Gensynet.
16 „Bliv min Hustru og flygt til Østen“.	43 De har stjaalet den Kvinde!“
17 Den store Aftale.	44 Det store Opgør.
18 Næste Formiddag.	45 „Hun skal selv faa Lov at vælge“.
19 Kuno møder Elly.	46 Smykkerne og Klæderne bringes ind til Elly.
20 „Jeg vil ro en Tur alene“.	47 Valget!
21 Og imedens kører Maharadjahen bort.	48 Maharadjahens Ordre.
22 Strøm, Vind og Vove!	49 Flugten i Natten.
23 Kampen for Livet.	50 Hans for evig!
24 Maharadjahens Neger redder hende.	
25 Flugten.	
26 Ankomsten til Indien nogle Maaneder efter.	
27 Iført Haremskvindernes Dragt.	

Der er over denne Film noget af den Storhed, som baade betager og imponerer! Den er en dem, der paa mangfoldige Punkter rager højt op over Flertallet — en af dem, der baade ved sin Skønhed, sin Storladenhed og sit Emne **huskes**.

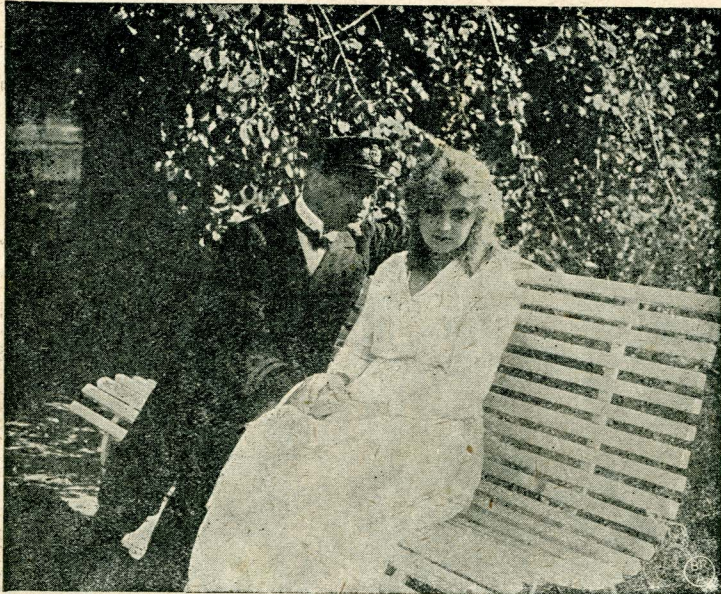
Og dette er vel det bedste, man kan sige om en Film!!

Maharadjahens Yndlingshustru.

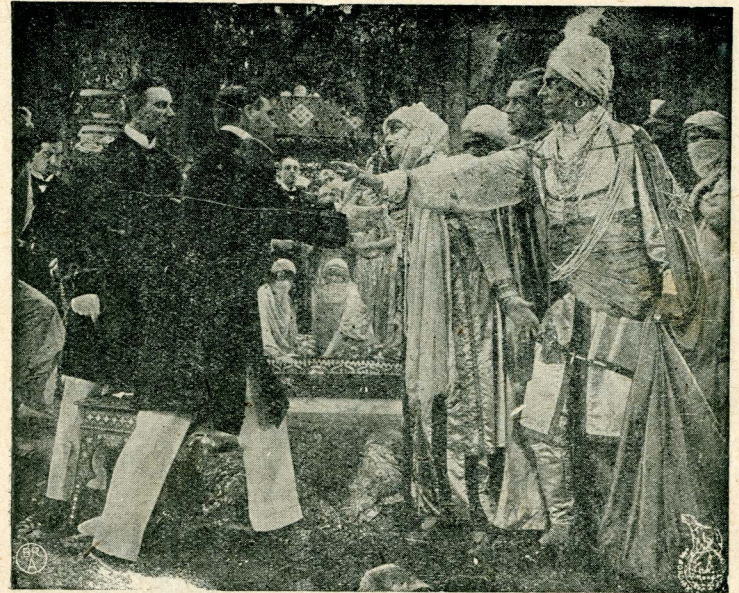
Ved Badestedet bor Oberst v. Langen med sin Hustru og sine to Døtre Elly og Senta. Af disse to Søstre er Elly langt den smukkeste, og de to unge Pigers Fætter, Løjtnant Kuno v. Falkenberg, er da ogsaa heftig forelsket i sin billedskønne Kusine. Hun synes til Gengæld udmærket om ham, men da han frier til hende, siger hun dog Nej. Hun holder nok af ham, men hun kan endnu ikke give ham sit endelige Svar. — Grunden hertil — som kun hun selv kender — er, at hun har forelsket sig i en indisk Maharadjah, der har taget Ophold ved Badestedet, hvor hans ejendommelige Fremtoning er Genstand for alle Damers beundrende Blikke. Den stolte Maharadjah med de fyrige Blikke er med et Ord Badestedets Sensation.

Maharadjahen, der ikke er blind for det Indtryk, han gør paa den lille Europæerpige, er imidlertid selv bleven heftigt forelsket i Elly. Han finder et Paaskud til at blive præsentere-

ret for hende og hendes Familie, og om Aftenen sender han sine farvede Tjenere op til Hotellet for at smykke hendes Værelse med Roser. Og da Elly kommer, finder hun en Bog liggende paa Bordet, og Bogen er —1001 Nats vidunderlige Eventyr. Og foran i Bogen finder Elly en Seddel, hvorpaa der staar: I Aften Kl. 10 ved Havepavillonen. — Elly kan ikke modstaa en Anmodning fra den Mand, der allerede ejer alle hendes Følelser og Tanker. Hun iler til Stævnemødet. Det er for hende, som svandt Jorden under hendes Fødder, da han, Østerlandets Fyrste, taler til hende og kalder hende sin, og da han slutter hende i sine Arme, føler hun det, som førte han hende med sig langt, langt bort til et himmelsk Lykkerige. Og da han beder hende flygte med ham til Østen og blive hans Hustru, maa hun love ham det. Hun er slet ikke i Stand til at sige Nej. Hans Vilje er hendes Lov.

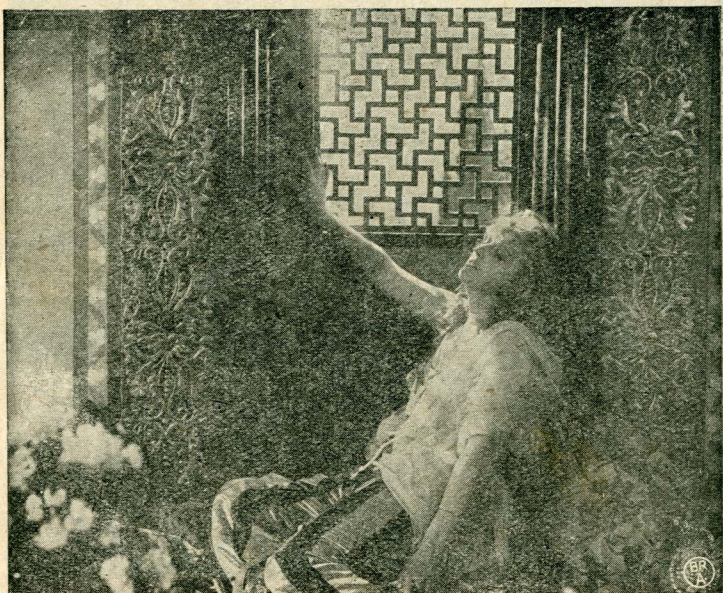
Maharadjahen og Elly aftaler derefter, at han næste Formiddag vil forlade Badestedet og i sit Automobil køre et Stykke ud ad Strandvejen nord paa. Paa samme Tid skal Elly sejle ud i en Baad og følge Kysten til det Sted, hvor Maharadjahen vil vente hende. Alt sker som aftalt, og 24 Timer efter det hemmelige Stævnemøde er de to elskende

mange Mil borte paa Vej til Indien. Nogle Maaneder senere ankommer de til Maharadjahens Palads. Og nu sker det, som Elly aldeles ikke havde forudset: hendes europæiske Klæder tages fra hende, og hun iføres Haremskvindens sædvanlige Dragt. I Haremet anvises der hende Ærespladsen som Maharadjahens Yndlingshustru.

Men hermed er Elly ikke tilfreds. Ved første Lejlighed taler hun sin Sag hos Maharadjahen, hvem hun i heftige Vendinger bebrejder, at han har spærret hende inde i sit Harem, i Stedet for, som han har lovet, at ville gøre hende til sin Hustru. Og hun tilføjer, at hun skammer sig for sig selv. Men Maharadjahen ryster uforstaaende paa Hovedet. Med hvilken Ret retter hun Bebrejdelser imod ham? Han har jo holdt sit Løfte og gjort hende til sin Hustru! — »Ja, sammen med saa mange andre,« svarer Elly hurtigt, og hun trygler ham om at give hende hendes Frihed tilbage, men Maharadjahen, der betragter hendes Oprørthed som Udslag af et tilfældigt Lune, lader hende bringe tilbage til Haremet.

Løjtnant Kuno v. Falkenberg er imidlertid bleven udkommanderet paa Togt med Krydseren »Neptun«. Rejsen gælder Indien, og en Dag kaster »Neptun« Anker ved den in-

diske Kyst udfor det Sted, hvor Maharadjahens Palads er beliggende. Fyrsten indbyder i den Anledning de fremmede Søofficerer til en Fest.

Under Festen faar Maharadjahen, der gerne vil vise sine fornemme Gæster den størst mulige Ære, det Indfald at føre Skaren af Officerer til Haremet, hvor han giver Ordre til at hente hans Yndlingshustru. Elly kommer, et Skrig af Glæde undslipper hende, da hun faar Øje paa Kuno, og hun kaster Haremssløret, der skjuler hendes Ansigt. Hun bønfalder ham om at tage hende med sig, men i samme Sekund har Haremets Vogtere paa et Tegn af Maharadjahen kastet sig over hende og ført hende bort.

Kuno v. Falkenberg anmoder imidlertid nu Fyrsten om en Samtale, under hvilken han beskylder ham for at have stjaalet en europæisk ung Kvinde. Maharadjahen viser med Indignation Beskyldningen fra sig. Han giver sig ikke af med at stjæle Kvinder. Elly fulgte ham frivillig, fordi hun elskede ham. Men dette betvivler Kuno. Maharadjahen maa have taget fejl af Ellys Følelser, thi en evropæisk Kvinde kan aldrig tænkes at ville tage til Takke med en Brøkdæl af en Mands Kærlighed.

For at faa en retfærdig Afgørelse paa denne Strid, tilbyder Maharadjahen at give Elly Lejlighed til selv at bestemme over sin Skæbne. Og han viser Kuno et Skab, i hvilket han i to Kister gemmer henholdsvis sine rigeste Skatte og — Ellys europæiske Klæder, som han har opbevaret som en Relikvie. Elly skal faa Lov til at vælge mellem de to Kister og deres Indhold. Vælger hun Klæderne, er hun fri. Men foretrækker hun Guldet og Ædelstenene, maa hun forblive i Haremet. — Begge Kisterne bliver stillet ind til Elly, og til Vagten foran Paladset bliver der givet Ordre til, at ingen maa forhindre en europæisk Kvinde i at forlade Paladset, hvori- mod enhver, der følger efter hende, skal dræbes uden Naade.

Elly er intet Sekund i Tvivl om sit Valg. Hun skynder sig at iføre sig de Klædningsstykker, som for hende pludselig faar en Værdi og Betydning, hun aldrig har drømt om. Da hun atter staar som den lille Europæerpige, kommer der pludselig en Trang over hende efter at flygte. Hun opdager, at Døren til hendes Værelse staar aaben. Hun smutter ud. Den næste Dør er ogsaa aaben og saaledes videre. Endelig naar hun hen til Hovedindgangen, og Vagten lader hende til hendes store Forundring passere. — Men, uden at hun har lagt Mærke dertil, har en formummet Skikkelse fulgt efter. Da denne Skikkelse naar frem til Hovedindgangen, kaster Vagten sig over den med dragne Knive. Elly vender sig — og genkender Maharadjahen, og da forstaar hun, hvor højt han elsker hende, og at Livet intet mere er værd for ham, efter at hun er draget bort. Og da bestemmer hun sig til at blive hos Maharadjahen.

